

[Anne Grete Holmsgård]

Til gengæld har vi kunnet høre de borgerlige ordførere stå heroppe og skryde på række, specielt venstres højtflyvende floskler om, at nedskæringer og omlægninger vil styrke det nære samfund; nedskæringerne er i virkeligheden en fordel for det enkelte menneske, har vi kunnet høre i dag heroppefra. Hvis det ikke allerede skulle være gået ind ude omkring i hjemmene, så kan man bare høre på venstre.

Men regeringen har jo virkelig grund til at glæde sig. Det konservative folkeparti kan glæde sig over, at hr. Poul Schlüter blev statsminister. Venstre kan glæde sig over, at hr. Christophersen blev finansminister, og at man oven i købet fik en anden økonomisk ministerpost og så lidt udenrigsminister oveni. Hr. Erhard Jakobsen kan glæde sig – det har han stået og gjort heroppe i næsten 20 minutter – fordi hans indpiskeri i det borgerlige sammenhold virkelig er lykkedes, i hvert tilfælde lykkedes så langt, at man har fået gjort et ganske godt indhug i statens budgetter.

Kristeligt folkeparti glæder sig vel også. Det har vi ikke rigtig hørt endnu, men de glæder sig vel over, at de er kommet de gode ord i hu om, at de, der har meget i forvejen, skal meget gives. De fik da også lov til at markere et lille særstandpunkt i går vedrørende u-landshjælpen, hvor det jo ikke kostede noget, fordi der var et fint flertal med socialdemokraterne for at beskære u-landshjælpen.

Jo, ud fra regeringens egen snævre bedsteborgerfilosofi er arbejdet faktisk lykkedes indtil videre. Det blev ganske vidst ikke til de 20 mia kr., som man sagde i oktober måned, men det kom godt deropad. En efter én af kontiene og de mange mennesker, disse dækker over, blev underkastet regeringens nidkære spareøje. De arbejdsløse har måttet aflevere 1,3 mia kr. over dagpengene. Den største del af denne pulje leveres af de arbejdsløse, der er tvunget på arbejdsfordeling eller deltid. Det er det, der i regeringens kalkuler hedder »utilsigtet brug af dagpenge«, utilsigtet, fordi regeringen er bidt af en fiks idé om, at det ikke skal kunne betale sig at være arbejdsløs, for så forfalder de arbejdsløse blot til dovenskab, hvor de ikke forsøger at udnytte alle de muligheder, som regeringen stædigt insisterer på at der er.

Det helt barokke ved den situation er, at regeringens ændringer af dagpengesystemet har medført, at det nu faktisk bedre kan betale sig at være arbejdsløs på fuld tid end at være på arbejdsfordeling eller på deltid og få supplerende understøttelse. De, der har fået bistandshjælp, og de, der får bistandshjælp, og de, der vil komme ind under bistandshjælpen, har måttet yde deres bidrag til regeringens prestigeprojekt. En halv milliard kroner blev det til i denne omgang. De ydes af de såkaldte voksne bistandsmodtagere. De unge har socialdemokraterne jo allerede taget sig af med socialcirkulæret. De syge har måttet yde knap 1 mia kr. De billøse, de, der bruger kollektiv trafik, 250 mill. kr. Og gennem undergravning af arbejdsmiljøregler om hviletid, støjbekyttelse og meget mere har de, der stadig væk har arbejde, måttet yde deres oven i, at dyrtidsreguleringen er blevet fjernet, og oven i lønstoppet.

CDs finanspolitiske ordfører, fru Yvonne Herløv Andersen, forsøgte at forklare disse besparelser i går ved at fremhæve, at det trods alt kun drejer sig om besparelser på et par procent på det sociale område, når man ser det i forhold til de samlede sociale udgifter. På den måde kan man naturligvis godt forsøge at få det til at se ud som næsten ingenting, i hvert tilfælde i sit eget hoved. Et par procent lyder jo ikke af så meget, når det ses i den store sammenhæng. Om ikke andet kan man henvise til udlandet, hvor det altid går værre. Men et par procent er faktisk alverden til forskel for de familier, der i forvejen lever på et skrabet budget. Det drejer sig ikke bare om budgettet. Det drejer sig også om alle de konsekvenser, en dårlig økonomi har i form af social ustabilitet, i form af dårligere forhold til børnene, fordi man ikke har det overskud, der skal til for virkelig at gøre den indsats, som man selvfølgelig gerne vil gøre for sine børn.

I øvrigt er det sådan for langt de fleste familier, at det ikke bare er de par procent, der bliver skåret ned på det sociale område. Det er bistandshjælpen, hvor underholdshjælpen bliver skåret ned med 10 pct. Det er også den kollektive trafik, hvor billetpriserne for tog og busser bliver sat op med 20 pct. i løbet af det kommende år, samtidig med at servicen bliver forringet. Det er også de 20 pct., som mange daginstitutioner stiger i pris, fordi man pålægger kommunerne ekstraordi-